

Prezenta lucrare conține _____ pagini

SIMULARE JUDEȚEANĂ
EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

DECEMBRIE 2024

Limba și literatura română

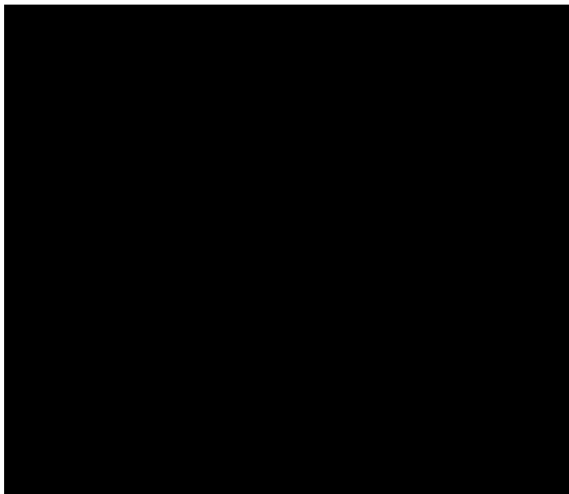
Numele:.....
.....
Inițiala prenumelui tatălui
Prenumele:.....
.....
Școala de proveniență:.....
.....
Centrul de examen:.....
Localitatea:
Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Toate subiectele sunt obligatorii.

Se acordă 10 puncte din oficiu.

Timpul de lucru efectiv este de două ore.

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

— Grozav! acceptă Lucia. Și poate că n-ar strica să ne prefacem că tocmai pe el îl căutăm...

Nu mai era nicio îndoială pentru nimeni. Individul care înainta cu pași neverosimil de lungi, înalt și deșirat și slab ca o prăjină, cu o pălărioară verde ca un coif de hârtie, care purta o pană de cocoș chiar în vârful țuguului, cu pușca pe umăr, cu cizme lucitoare strânse pe gambe, nu era altul decât Petrăchescu, posesorul bărcii de cauciuc.

Lăsând aparatul în paza nesigură a unor păsărele, cei trei porniră în goană spre vânător. Petrăchescu venea întins spre ei, dar își încetini mersul când descoperi că tocmai el era ținta celor trei tineri.

— Ce vi s-a întâmplat, cetățenilor? îi întâmpină el cu o voce subțire, pițigăiată. Vă gonește din urmă vreo dihanie?

Cetățenii îl salutară cu respect, toți. Dar de vorbit, numai Ursu putea să vorbească, Lucia și Victor nu-și puteau reține gâfăitul sonor și neprefăcut. Și Ursu își învinse timiditatea, aproape țipând la vânător:

— Plecăm pentru câteva zile într-o excursie...

— Nu trebuie să țipi, domnule, îi tempera vânătorul zelul. Am urechi destul de bune. Amândouă, nu cum zice lumea.

Ursu se fâstici dintr-odată:

— Știți... Adică nu într-o excursie... Ne-am gândit, noi... știți... o expediție științifică... Noi și alți prieteni... știți... Poate că ne ajutați și dumneavoastră...

— Aha! pricepu vânătorul. Vreți să vă ajut într-o excursie... Păi dacă-mi stă în putință, cu cea mai mare plăcere, pe cinstea mea... Arătați-mi un altul care cunoaște mai bine decât mine regiunea!... Nu s-a născut încă, pe cinstea mea. Ați nimerit exact unde trebuie, adică ați bătut exact la ușa cea bună, pe cinstea mea... Și cam ce vă doare?

După o scurtă luptă cu sine însuși, Ursu îndrăzni:

— V-am ruga din suflet să ne împrumutați câteva zile... barca dumneavoastră de cauciuc!

Vânătorul își plimbă degetele pe sub pălăria țuguată, coborând-o până la sprâncene. Barba, parcă despărțită de maxilar, i se roti de câteva ori, oferind un spectacol de circ, care însă în loc să-i amuze îi sperie pe spectatori. Râsul vânătorului suna forțat:

— Hm... Hm... Barca! Lucru rar... Hm... Lucru foarte greu de găsit... Lucru imposibil de găsit, pe cinstea mea.

— Dacă... Nu știu cum să vă spunem... interveni Lucia. Ne-am gândit la chirie... Adică ne-am gândit că poate vreți s-o vindeți. Suntem gata să renunțăm la toate economiile noastre...

Vânătorul se uită și mai atent la cei trei tineri. Oferta făcută de ei nu-i plăcea de tot. Se gândea mai ales la chirie, și văzându-i îmbrăcați curat, Lucia chiar cu o anumită eleganță, își închipui că economiile lor nu erau de lepădat. De aceea, după ce-și mai scarpină o dată ceafa, se hotărî să le răspundă cu o promisiune:

— Hm... Văz că vă gândiți la chirie, că de vândut, n-aș vinde barca, în mormânt de-aș fi, pe cinstea mea. N-aș vinde-o nici măcar pentru cinsprezece mii, nici dacă mi s-ar da în loc un vapor... Da-n ce parte faceți excursia? La Poarta Dracului?

Lucia îl atinse încet cu cotul pe Victor, și tânărul, ca și cum s-ar fi trezit atunci dintr-o lungă meditație spuse:

— A, nu la Poarta Dracului. Poate mai târziu, dar pentru Poarta Dracului nu avem nevoie de barcă. Ne-am gândit să mergem câteva zile la Lacul Păstrăvilor...

Vânătorul se înnegură la față. Era cât pe aci să spună ceva, chiar deschise gura, dar dintr-o dată se răzgândi.

— E o regiune foarte frumoasă și foarte puțin umblată, spuse cu un ton rugător Lucia. Am putea descoperi multe lucruri acolo...

— Știu... știiiii, îi răspunse vânătorul în zeflema. Dar, din păcate, numai spre sfârșitul lui august v-aș putea împrumuta barca. Până atunci absolut imposibil, pe cinstea mea.

— Numai pentru câteva zile, se rugă Ursu.

Vânătorul își desprinse iarăși bărbia de maxilar rotindu-și-o înșă de astă dată în direcție contrară:

— Hm. „Eu nu am obiceiul să vorbesc în vânt, pe cinstea mea. Vă convine în august?... Bine!... Nu vă convine?... Bună ziua! Clar sau nu?... Deși, eu v-aș da un sfat părintesc: Mai bine v-ați căuta altă regiune. Sunt prea multe primejdii acolo, pe cinstea mea.”

După ce-și puse pentru ultima dată la bătaie cinstea, vânătorul își scoase în semn de salut pălărioara cu pană mândră de pe vârful capului și se depărtă cu aceiași pași neverosimil de lungi.

Cireșarii se uitară unii la alții întristați, dar dezolarea nu-i paraliza pentru multă vreme. Își amintiră toți odată, ca la un semnal, de aparatul lăsat la poalele movilei și porniră într-acolo, hotărâți parcă să doboare toate recordurile tuturor curselor cu obstacole. Primul care ajunse la movilă, lăsându-și prietenii cam pe la jumătatea drumului, fu, bineînțeles, Ursu.

Constantin Chiriță, *Cireșarii*

Textul 2

Barca se numără printre cele mai vechi unelte folosite de om, încă din cele mai îndepărtate timpuri. Ea este cu mult mai bătrână decât căruța, apărută foarte târziu, abia după născocirea roții.

Dacă privim în trecutul îndepărtat al istoriei noastre, oamenii au cunoscut mai întâi transportul pe apă, și mai apoi cel pe uscat.

Necesitatea transportului pe apă a fost resimțită acut și datorită faptului că, la începuturile civilizației, oamenii au locuit mai întâi în apropierea apelor, acolo unde găseau mai ușor hrană, decât în câmpii sau lângă păduri, ale căror produse sunt legate de anumite anotimpuri.

De altfel, și primele locuințe înjghebate de om au fost lacustre, adică construite pe piloni deasupra apelor, pentru a-i feri de furia animalelor de pradă, în fața cărora omul se găsea neputincios, chiar și atunci când cunoscuse deja lancea cu vârf de cremene.

Înșă, chiar dacă oamenii au locuit mai întâi în apropierea apelor, ei nu au reușit încă de la început să le pătrundă tainele, să le stăpânească furia și nici să plutească pe ele.

În prima etapă, și ne referim la perioada în care omul nu se deosebea prea mult de celelalte viețuitoare, acesta s-a văzut stânenit în căutarea hranei sale de prezența unui element care, atunci ca și acum, acoperea cea mai mare parte a globului pământesc, și pe care oamenii l-au numit „APĂ”.

Cuvântul „Apă” are cel puțin 4000 de ani vechime, fiind cunoscut în limba sanscrită ca „**apas**” foarte apropiat de „**apă**” din limba română, mai degrabă decât cu „**aqua**” din Latină.

Dragoș Ionescu, *Barca-primul-vehicul-din-istoria-omenirii-fenicienii-primii-navigatori-din-marea-neagra-scurta-istorie-a-navigatiei-partea-1*, <https://marina-noastra.ro>

A.

- 1.** Transcrie, din textul 1, doi termeni din câmpul lexical *al fizionomiei*. **2 puncte**

- 2.** Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.
Cel care cunoaște cel mai bine regiunea este: **2 puncte**

- a. Ursu
- b. Lucia
- c. Petrăchescu
- d. Victor.

- 3.** Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.
Oamenii au locuit mai întâi lângă: **2 puncte**

- a. munți
- b. ape
- c. câmpii
- d. păduri.

- 4 .** Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**

Cireșarii lasă aparatul în grija:

- a. vânătorului
- b. nimănui
- c. lui Ursu
- d. lui Tic.

- 5.** Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1		
Enunțul	Adevărat	Fals
Cireșarii sunt sinceri cu Petrăchescu.		
Pescarul era înalt și slab.		
Ursu nu era timid.		
Textul 2		
Enunțul	Adevărat	Fals
Roata datează dinaintea bărcii.		
Oamenii știau să se apere ușor de animale.		
Cuvântul „apă” este mai vechi de 4000 de ani.		

puncte

[illegible]

6 puncte

This image shows a single sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

[illegible]

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

În secvența „Eu nu am obiceiul să vorbesc în vânt, pe cinstea mea.”, există:

- a. patru diftongi.
- b. un triftong, trei diftongi și un hiat.
- c. un triftong și trei diftongi.
- d. patru diftongi și un hiat.

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

S-au format prin derivare ambele cuvinte din seria:

- a. „îndepărtare”, „anotimpuri”.
- b. „neputincios”, „pământesc”.
- c. „îndepărtat”, „trecutul”.
- d. „resimțită”, „apelor”.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Sinonimele cuvintelor subliniate în secvența: „Individul care înainta cu pași neverosimil de lungi, înalt și deșirat și slab ca o prăjină [...] nu era altul decât Petrăchescu, posesorul bărcii de cauciuc.” sunt, în ordine:

- a. adevărat, slab.
- b. necrezut, dezlânat.
- c. incredibil, dezordonat.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Cuvintele subliniate în secvența „Individul care înainta cu pași neverosimil de lungi, înalt și deșirat și slab ca o prăjină, cu o pălărioară verde ca un coif de hârtie, care purta o pană de cocoș chiar în vârful țuguului, cu pușca pe umăr, cu cizme lucitoare strânse pe gambe, nu era altul decât Petrăchescu, posesorul bărcii de cauciuc.” sunt utilizate, în ordine, cu:

- a. sens propriu, sens propriu.
- b. sens figurat, sens figurat.
- c. sens propriu, sens figurat.
- d. sens figurat, sens propriu.

5. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe aflate la timpuri diferite ale modului indicativ, pe care le vei preciza: „ — Aha! pricepu vânătorul. Vreți să vă ajut într-o excursie... Păi dacă-mi stă în putință, cu cea mai mare plăcere, pe cinstea mea... Arătați-mi un altul care cunoaște mai bine decât mine regiunea!... Nu s-a născut încă, pe cinstea mea. Ați nimerit exact unde trebuie, adică ați bătut exact la ușa cea bună, pe cinstea mea... Și cam ce vă doare?.”

6 puncte

Verbul	Timpul verbului selectat

6. Alcătuieste un enunț interogativ, în care substantivul comun „barcă” să fie în cazul genitiv (1) și un enunț imperativ, în care substantivul comun „apă” să aibă funcția sintactică de complement prepozițional. (2)

6 puncte

(1) _____

 _____ (2) _____

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare, precizând raportul dintre acestea: „Cireșarii se uitară unii la alții întristați, dar dezolarea nu-i paraliza pentru multă vreme.”.

6

puncte

8. Rescrie textul următor, corectând greșelile de orice natură.

6 puncte

Un accident de automobile schimbă totul. Prizonieră într-un corset de gips, Ruthie învață mai întâi să se cunoască și să facă față neputinții. Din fericire, ajutată de familie și de prietenii care se perindă prin camera ei, aducându-i daruri frumoase și povești de viață, Ruth se simte mai puțin singură, mai puțin abandonată și găsește forța de ași vindeca trupul și sufletul[.]

(20 de puncte)

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- Notă!** Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

[illegible]

